

samt at han taler for, at Kvinder skal studere Medicin, og blandt andre gode Følger, som dette vilde medføre, nævner just det kraftigste Argument, der i vore Dage er ført i Marken for kvindelige Læger:

Hun reder Drik mod Sting og Vred
Og anden saadan Plage,
Som mangan af *Blufærdighed*
For Lægen ej tør klage.

Og det er dette Digt Holberg skal have parodieret i Zille Hansdatters Forsvarsskrift! Hovedbeviset er, at det er skrevet i samme Versemaal. Herom siger Zille i Fortalen, at hun har valgt det, fordi Fruentimmer er mindre for Adagio end for Trippeltakt. Hr. Dietrichson mener nu alligevel, at det er »en *fin* Satire«, »den mest fuldendte Parodi, Danmark endnu havde besiddet«. Naar nemlig Zille spørger, hvorfor Kvinderne ikke kan gøre det samme som Mændene:

Jeg tænkte: mon vi Øvrighed
ej ogsaa kunde være,
ej føre Krig, ej bryde Fred
og lære at campere?
Jeg tænkte: mon en Ingebor'
ej Doktor kunde være,
ej rive Plaster af et Saar,
ej dø metodisk lære?
Mon og en Lirken, Elsebeth,
en Marthe, Arianke
ej kunde Uretfærdighed
forsvare i en Skranke?
Om vi er af saa doven Art,
at vi ej kunde lære
at dræbe i Secund, i Kvart,
med Kugler duellere?
Om pro og contra rette Tro
vi kunde og ej skrive,
forstyrre Land- og Kirke-Ro,
Hæresiarcher blive?
Om vi paa Landets Sundhed ej
Pokaler kunne tømme,
uddrikke Snese paa en Rey
og deraf os berømme?
Mon publice ej snorke let
vi kunde hele Dagen,
os Øjne gnikke i en Ret
og spørge: hvad var Sagen?